

„NEBEŠKA MATI IN NEBEŠKI OČE VEDNO POSKRBITA ZA NAS!“

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

Poletje je in čas počitnic. To je praviloma prijeten toplejši čas. Zaradi odsotnosti političnih dogodkov, pravimo temu času tudi čas novinarskih kislih kumaric, saj se morajo slednji po senzacije zateči v kulinariko. Priznati je treba, da je letošnje leto tudi v tem pogledu, nekaj posebnega. Virus Corona, določa naše obnašanje in nas je pripeljal do več razmišljanja. Na preskušnji je pravilo: „Če se 30 dni držite nekih novih navad, potem bodo vsaj nekatere od njih, veljale še naprej.“

CORONA SUNEK: SuneK virusa Corona nas je prestavil na nove tirnice. Dotaknil se je nas vseh in stresel celotno družbo z vsemi njenimi podsistemi. V teh razmerah, imamo naše oči in misli usmerjene k iskanju dobrih in uporabnih rešitev za čas po koncu virusne krize in za ponovni zagon družbenega življenja. Danes smo še v stanju, ko ugibamo o dobitkih in o izgubah zaradi krize. Pri tem je očitno vsaj eno: Če se nam ne posreči poiskati solidarnostnih rešitev, izgubljam vsi.

Občutka varnosti in zavarovanosti, ki smo ju bili doslej navajeni sta odpadla. K sreči smo odkrili stvari, ki nas lahko prav tako ali še bolje dvigajo in nosijo, posebno še v kriznih časih, pa smo žal nanje že davno pozabili. To so predvsem majne mreže odnosov med ljudmi, nikakor pa ne globalno gospodarstvo. Te majne mreže odnosov, dandanes spet rastejo in pridobivajo na pomenu. „Več podeželja in majna mesta,“ je eno od izrečenih mnenj med anketo o Corona krizi.

Seveda smo veseli možnosti novih medsebojnih povezav, še bolj pa smo veseli dejstva, da so spet postali mogoči pristni osebni medčloveški stiki. To je neposreden stik oseb preko mimike obrazov. To je stik brez ekranov in mask. V sebi globoko čutimo, kako pomembni in potrebni so takšni odnosi in pogovori. Ponuja se nam lepa priložnost za nastanek novega razmerja med človekom in naravo. Resnica, ki smo jo lahko že večkrat doživeli je, da narave ne moremo obvladati. Obenem smo spoznali, da moramo veliko bolje varovati zdrave življenjske pogoje, ki se nanašajo na okolje, na življenjski ritem in na način življenja. Vsakdo med nami, bi lahko še kaj dodal k temu seznamu. Samoumevno je tudi, da vse ne bo drugače, kot je bilo pred krizo. Toda Corona tiči v nas, kot preživeta izkušnja in bo v nas nedvomno nekaj spremenila.

Za malo Marijansko razmišljanje tega meseca, sem ponovno izbral dogajanje v dvorani prvih Binkošti. Marija, ki je Svetega Duha doživela kot veliko spremembo v svojem osebnem življenju, je sredi mlade krščanske skupnosti. Tu se duhovna izkušnja Boga dogaja vsem, kot skupna izkušnja. Moje Marijansko razmišljanje nosi naslov: „Ustvarjanje skupnih temeljev.“ Mislim, da lahko besede, ki nam jih skozi znamenja časov govori Bog, v resnici slišimo in razumemo šele tedaj, ko so se v našem osebnem in notranjem razmišljanju ukorenijo in od tu izhajajo misli, kot npr.: *skupnost, izmenjava in skupna smer.*

SUNEK PATRA KENTENICHA: V preteklih tednih so zlasti v Nemčiji, mnoge med nami vznemirile časopisne novice, ki na podlagi listin iz arhivov v Vatikanu, poročajo o očitkih na račun patra Kentenicha. Na spletni strani https://schoenstattskadruzina.si/web/content/uploads/dlm_uploads/2020/07/pismo-zaveze-avgust-2020e.pdf, si lahko preberete pogovor s patrom Angelom Stradom, ki je več let delal pri procesu za razglasitev patra Kentenicha za blaženega. Pojasnil nam je veliko stvari. Toda še vedno so ostala odprta nekatera vprašanja in nejasnosti. Čeprav je bilo že veliko napisanega, raziskanega in povedanega je prav, da rezilo časa odstrani vse tančice do resnice. To pa lahko še traja.

Ponovno zasejan dvom, nas postavlja neposredno pred vprašanje pomena patra Jožefa Kentenicha, za mene osebno in za vsakega od nas. Kakšno osebno stališče do njega zavzemam, oziroma kakšen odnos gojim do njega. Komu naj sedaj verjamem? Kakšna je moja izkušnja z njim? Kako in v kakšnih okoliščinah sem spoznal njega, njegov lik in njegovo delo?

Okoliščine mnogih dogodkov, govornica dokumentov, različna pričevanja in poročila, ... Mnoge takšne stvari nam odstirajo dogajanja prejšnjega stoletja. Današnji generaciji je to velik izziv. Če hočemo razumeti patra Kentenicha, ga moramo umestiti v pogoje in razmere, ki so vladale tedaj in ga ponovno odkriti. Mogoče je vendarle že prišel čas, da odpade marsikatera trda zgodovinska lupina in nam v vsem sijaju pred oči stopijo prispevki njegovega poslanstva, vtikani v življenje današnje Cerkve. Pred kratkim je v intervjuju neka starejša Marijina sestra iz Čila, z notranjo mirnostjo in prepričljivostjo, povedala naslednje: „Pater Kentenich ni iz stekla. On je skala. Lahko tolčemo po njem, toda prenesel bo vse udarce.“

Moč in verodostojnost besed te sestre iz Čila, najbolj potrjuje sposobnost karizme patra Kentenicha in obenem tudi Schönstatta, da ustrezno odgovorita na žgoča vprašanja današnjih dni. Naše prepričanje glede patra Kentenicha in glede Schönstatta je to, da lahko odgovorita na vsa vprašanja, ki zadevajo nas, sedanost in prihodnost Cerkve in človeštva.

ODNOS DO PATRA KENTENICHA: Samo v pogovorih med generacijami in med skupnostmi našega Schönstattskega gibanja, bo iskanje sledi za popolno podobo patra Kentenicha postalo rodovitno. Staviti je treba predvsem na več medsebojnega zaupanja med nami. Vsak se lahko kaj nauči in vsak lahko kaj prispeva. Tako se bo v naš izoblikoval pravi odnos do patra Kentenicha. Nekateri obtožbe zoper očeta Kentenicha gredo v smer, da so se okoli njega dobro počutile le odvisne in nesvobodne osebe in skupnosti. Teh vprašanj ne moremo komentirati. Odgovor na to obtožbo smo vsi mi.

Vem komu sem veroval, to je stališče, katerega se pričakuje od vsakega med nami, čeprav je pot do njega pogosto težka.

KARIZMA PATRA KENTENICHA: Ponovno odkrivanje karizme patra Kentenicha je duhovni izziv. Seveda bi si hitro pridobili jasna stališča, če bi vprašanja in kritiko o njem spremljali le od daleč. Tako mi, kakor tudi zgodovinarji, vsak zase moramo storiti to, kar lahko storimo. Če gre pri Schönstattskega gibanju za Božjo pobudo in za karizmatični navdih, ki nam ga želi po patru Kentenichu podariti Bog, potem jasnost, ki jo je mogoče pridobiti s študijem, ne bo dovolj. Potrebno je tudi duhovno prepoznavanje in razločevanje. Delovanje Božje milosti, se najbolj pokaže ob človeški omejenosti in slabosti.

Pater Kentenich je v zvezi s spori, ki so danes v središču zanimanja, že leta 1952 v nekem pismu zapisal: „Lahko me vprašate, zakaj ljubi Bog dopušča, da se Schönstattsko gibanje pogreza v lebdeče stanje vsestranske negotovosti ob grožnjah potopitve? Rad bi, da se razumemo glede tega! Ponovno vprašam: Zakaj težave, zakaj preganjanja, zakaj skušnjave že od samega začetka in zakaj nas je Cerkev pred kratkim vizitirala? Odgovor nam daje značaj naše Schönstattske družine.

Njen značaj pa je v tem: Schönstattska družina je pravi otrok Božje Previdnosti, zato ne more obstajati brez velikih težav. Njeno lebdeče stanje, preprosto sodi k njeni od Boga hoteni bivanjski strukturi. Od trenutka njene ustanovitve naprej, z njo „nenehno nekaj ni v redu.“ Zdi se, kot da nam manjka nekaj bistvenega, kot da nam manjka nek kraj, kjer bi se umirili in bi v nas prenehali boji in težave. Ob tem moramo vedeti, da se naše skrbi vedno spočnejo tam, kjer brez boja sprejemamo pozdrave nasprotnikov. Nikoli pa se naše skrbi ne rojevajo tam, kjer nam okoli ušes žvižga veter.“

Zgornje besedilo se nam na prvi pogled zdi popolnoma logično in na mestu. Vendar kot sami veste, v obdobjih sredi takšnih okoliščin, življenje še zdaleč ni rožnato in ne enostavno. V omenjenem pismu, oče Kentenich nadaljuje svojo misel: „Še enkrat vas vprašam: Od kod ta večna človeška negotovost in nesigurnost? Kot rečeno, Schönstattska družina se mora vedno zavedati svojega izvora. Na nek način je celo prisiljena, da svoje upanje vedno postavlja na Boga in na Božjo Mater. Stavek, ki se mora trajno in neločljivo vtisniti v nas je: **MATER ET PATER HABEBIT CURAM! MATI IN OČE BOSTA POSKRBELA!**“

K obnovi verskega življenja nas ženejo zelo različni impulzi in navdih. Krči in udarci vedno postanejo novi sunki, ki nas ženejo naprej. Za jadrnico na morju je brezvetrje smrtonosnejše od nevihte.

S toplimi pozdravi iz Schönstatta in iz svetišča naše Matere Trikrat Čudovite!

Vaš brat, p. Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

